

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale della Campania (Italia) la 22 ianuarie 2018 – Meca Srl/Comune di Napoli

(Cauza C-41/18)

(2018/C 142/36)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Amministrativo Regionale della Campania

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Meca Srl

Pârâtă: Comune di Napoli

Întrebarea preliminară

Principiile comunitare ale protecției încrederii legitime și securității juridice, prevăzute de Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), și principiile care decurg din acestea, cum sunt egalitatea de tratament, nediscriminarea, proporționalitatea și efectivitatea prevăzute de Directiva 2014/24/UE ⁽¹⁾, precum și dispozițiile articolului 57 alineatul (4) literele (c) și (g) din directiva menționată se opun aplicării unei reglementări naționale precum cea italiană, cuprinsă la articolul 80 alineatul 5 litera c) din Decretul legislativ nr. 50/2016, potrivit căruia invocarea în justiție a unor deficiențe semnificative de care s-a dat dovadă în derularea unei proceduri anterioare de achiziții publice, care au dus la încetarea anticipată a unui contract de achiziții publice anterior, împiedică, până la soluționarea definitivă a litigiului civil, efectuarea de către autoritatea contractantă a vreunei evaluări cu privire la fiabilitatea ofertantului și fără ca întreprinderea să fi demonstrat adoptarea măsurilor de *self cleaning* destinate să remedieze încălcările și să prevină repetarea acestora?

⁽¹⁾ Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile publice și de abrogare a Directivei 2004/18/CE (JO 2014, L 94, p. 65).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Spania) la 24 ianuarie 2018 – Cobra Servicios Auxiliares, S.A./FOGASA, Jesús Valiño López și Incatema, S.L.

(Cauza C-44/18)

(2018/C 142/37)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Părțile din procedura principală

Apelantă: Cobra Servicios Auxiliares, S.A.

Intimați: FOGASA, Jesús Valiño López și Incatema, S.L.

Întrebările preliminare

- 1) Clauza 4 din Acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, care figurează în anexa la Directiva 1999/70 ⁽¹⁾ trebuie interpretată în sensul că se opune unei reglementări naționale care, în aceeași situație de fapt (încetarea acordului de subcontractare de drept privat dintre angajator și o societate terță, la solicitarea acesteia din urmă) prevede o indemnizație mai mică pentru încetarea unui contract pe durată determinată de prestări servicii, cu o perioadă de valabilitate egală cu durata acordului de subcontractare, decât pentru încetarea contractelor pe durată nedeterminată ale unor lucrători comparabili, în urma concedierii colective din motive legate de producție care țin de întreprindere, rezultate din încetarea acordului de subcontractare menționat?

- 2) În cazul unui răspuns afirmativ, trebuie să se interpreteze că diferența de tratament în ceea ce privește indemnizația aferentă încetării contractului din aceleași motive de fapt, chiar dacă potrivit unei alte încadrări juridice, între lucrătorii cu contract pe durată determinată și lucrătorii cu contract pe durată nedeterminată comparabili, constituie o discriminare interzisă de articolul 21 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, fiind contrară principiilor egalității de tratament și nediscriminării, prevăzute la articolele 20 și 21 din cartă, care fac parte din principiile generale de drept al Uniunii?

⁽¹⁾ Directiva 1999/70/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 privind acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE și CEEP (JO L 175, p. 43, Ediție specială 05/vol. 5, p. 129).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 25 ianuarie 2018 – Caseificio Sociale San Rocco Soc. coop. arl și alții/Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA), Regione Veneto

(Cauza C-46/18)

(2018/C 142/38)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din procedura principală

Apelanți: Caseificio Sociale San Rocco Soc. coop. arl, S.s. Franco e Maurizio Artuso, Sebastiano Bolzon, Claudio Matteazzi, Roberto Tellatin

Intimate: Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA), Regione Veneto

Întrebările preliminare

- 1) Într-o situație precum cea descrisă și care face obiectul litigiului principal, dreptul Uniunii Europene trebuie interpretat în sensul că neconformitatea unei dispoziții legislative a unui stat membru cu articolul 2 alineatul (2) al treilea paragraf din Regulamentul (CEE) nr. 3950/92 ⁽¹⁾ determină, drept consecință, inexistența obligației producătorilor de a plăti prelevarea suplimentară atunci când sunt îndeplinite condițiile stabilite de același regulament?
- 2) Într-o situație precum cea descrisă și care face obiectul litigiului principal, dreptul Uniunii Europene și, în special, principiul general al protecției încrederii legitime trebuie interpretate în sensul că nu poate fi protejată încrederea unor entități care au respectat o obligație prevăzută de un stat membru și care au beneficiat de efectele legate de respectarea obligației menționate, în cazul în care a rezultat că această obligație este contrară dreptului Uniunii Europene?
- 3) Într-o situație precum cea descrisă și care face obiectul litigiului principal, articolul 9 din Regulamentul (CE) nr. 1392/2001 din 9 iulie 2001 ⁽²⁾ și noțiunea „categorie prioritară” în sensul dreptului Uniunii se opun unei dispoziții a unui stat membru, cum este articolul 2 alineatul 3 din Decretul lege nr. 157/2004 adoptat de Republica Italiană, care prevede modalități diferențiate de restituire a prelevării suplimentare excedentare, făcând distincție, în ceea ce privește perioadele și modalitățile de restituire, între producătorii care au avut încredere în obligația de respectare a unei dispoziții naționale despre care s a constatat că este contrară dreptului Uniunii și producătorii care nu au respectat această dispoziție?

⁽¹⁾ Regulamentul Consiliului din 28 decembrie 1992 de instituire a unei prelevări suplimentare în sectorul laptelui și al produselor lactate (JO 1992, L 405, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul nr. 1392/2001 al Comisiei de stabilire a modalităților de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 3950/92 al Consiliului de 1992 de instituire a unei prelevări suplimentare în sectorul laptelui și al produselor lactate (JO 2001, L 187, p. 19).